

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

## สายของกรรม

ก่อนจ้งหัน

นี่จะได้ตีเกราะประชุมทั่วเมืองอุดรฯ เรานะ ประกาศก้องหมด ให้ประชุมกัน  
อย่างรีบด่วน เอาผู้ว่ามาเป็นตัวตั้ง แล้วหลวงตาจะขึ้นประกาศทันที ว่าประชุมอะไรมาก  
มายนัก บอกว่าประชุมไล่แมว แมวมันกินกระต่ายเราจนจะหมดนะ มันฉลาด กลางคืน  
มันเข้ามากินเสร็จแล้วออก ๆ อย่างนั้นนะเวลานี้ จึงต้องเอากันอย่างใหญ่หลวง ประชุม  
กันทั้งเมืองอุดรฯ เราด้วย เอาหลวงตาเป็นแม่ทัพเลยเทียว ไม่งั้นไม่ได้ คนทั้งเมือง  
อุดรฯ สู้แมวตัวเดียวไม่ได้มันพิลึกนะ เพื่อไม่ให้แพ้ เสียเปรียบแมวนี่แหลม ขายหน้า  
มากนะ โธ่ น่าสงสารกระต่าย แม่นี้มีลูกหกตัวเจ็ดตัว ระยะเวลาไม่มีลูกนะ

กลางคืนมันมาด้อมกิน พอกินเสร็จแล้วออก ๆ หาตามไล่ที่ไหนก็ไม่ได้ ทีนี้จึง  
ได้บอกพระให้พิจารณากัน กำแพงนี้มันขึ้นต้นเสา จะเอาสังกะสีไปตีตรงที่มันโดดขึ้น  
มันเกาะไม่ได้นะ เอารอบวัดเลยเทียว เราสร้างกำแพงทั้งกำแพงทั่ววัดทำไมสร้างได้ ตี  
สังกะสีเพื่อกันแมวทำไมไม่ได้ เวลานี้พิจารณากันเรียบร้อยแล้ว ไม่งั้นจะหมด กระต่าย  
หมดเลย ลูกกระต่ายมีกี่ตัว ๆ หมด มันฉลาดขนาดนั้นนะ

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำเมื่อวานนี้วันที่ ๑๒ ได้ทองคำ ๓ บาท ๔๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๐  
ดอลลาร์ เวลาที่รวมทองคำทั้งหมดได้แล้ว ๒,๔๖๖ กิโล ทั้งหลอมแล้วมอบแล้วและยังไม่ได้หลอม  
ที่ยังไม่หลอมเวลานี้ได้ ๔๐๓ กิโล ๓๓ บาท ๑๑ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้หลอม  
ส่วนนอกจากนั้นหลอมและมอบเรียบร้อยแล้ว สุดท้ายก็วันที่ ๒๑ สนามหลวงนะ วันนั้น  
เป็นวันมอบสุดท้าย

สองพันกิโลเป็นของเล่นเมื่อไรทองคำนะ ทองคำหนักถึง ๒,๔๖๖ กิโล เป็นของ  
เล่นเมื่อไร เวลาที่ก็ยังรออยู่เรื่องที่เราจะซื้อทองคำ รอการเปลี่ยนแปลงของเงิน คือเรา  
มอบให้ลูกศิษย์ทางกรุงเทพฯพิจารณาเอง เมื่อสมควรเมื่อไรที่จะมอบแล้วก็บอกเรา จัด  
ทันทีเลย เวลานี้รอ กำลังรออยู่ เมื่อเข้านี้ก่อนจะลงมานี้ได้อ่านดูดอลลาร์ อ่านตั้งใจจด  
จ่อจะไม่ให้ลืมนะ คือธรรมดาอ่านแล้วลืมนะไปเลย เมื่อเข้านี้ตั้งหน้าตั้งตาอ่านดอลลาร์ที่มอบ  
เข้าคลังหลวงคราวที่แล้ว ทางกรุงเทพฯห้าแสนกับทางนี้รวมเป็นหนึ่งล้านพอดี เมื่อเข้านี้  
ก่อนจะลงมาจากภูเขาดูดอลลาร์เวลานี้มีอยู่ ๘๐,๖๑๒ ดอลลาร์หรือว่าไง มันเอาจนได้นั้น  
แหละ เก็บไม่หมด มันเอาจนได้ คิดว่าเป็น ๘๐,๖๑๒ ดอลลาร์ ทางโน้นได้แสน

กว่าดอลลาร์แล้ว ทางนี้ฟังได้ ๘๐,๖๐๐ ดอลลาร์ ๑๒ เราไม่แน่เราไม่พูดแหละ ที่ค่อนข้างแน่ ๘ หมื่นนี้แน่แล้ว กับ ๖๐๐ ดอลลาร์

กฐินช่วยชาติที่ผ่านมาทางนี้ ๓ ล้านกว่า จำนวนนี้ก็จะเข้าซื้อทองคำ รวมทั้งทางโน้นทางนี้ดูว่าเป็น ๖ ล้านกว่า อันนี้จะกวาดเข้าทางทองคำทั้งหมดรวมกับ ๘๐๐ ล้านกำหนดเอาไว้อันนี้ตายตัวแล้ว นอกจากนั้นเงินสดที่มีผู้บริจาคและโอนมาจากที่ต่าง ๆ และเข้าธนาคารต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงไรเราจะพิจารณาเป็นกรณีพิเศษตลอด โดยถือทองคำเป็นน้ำหนักมากกว่าการกระจายเงินช่วยโลกทั่วประเทศไทยนะ เรายังหมუნเข้าทองคำหนักมากกว่า เงินสดที่มีผู้บริจาค ๆ หากจำเป็นจริง ๆ เราก็แยกออกไปช่วย ๆ เงินที่ว่าจะช่วยทั่วประเทศไทย ส่วนที่เรากำหนดหนักแน่นอยู่ตลอดก็คือว่า เมื่อพอแยกได้เมื่อไร เราจะแยกตีเข้าทางทองคำในจำนวนเงินสดเหล่านี้

เพราะเราอยากได้ทองคำมากเป็นหัวใจของชาติ เป็นรากฐานอันมั่นคง เป็นตัวประกันของชาติไทยเรา อันนี้สำคัญมาก การติดต่อซื้อขาย เขามาลงทุนลงรอนอะไรในประเทศไทย ต้องมีนี่เป็นเครื่องประกัน ไม่มีนี่ประกันเขาไม่มา เราจึงต้องสงวนเอาไว้เพื่อเป็นเครื่องประกันชาติไทยของเรา โดยปกติระหว่างการซื้อขายหรือประเทศนอก เขามาลงทุนในไทย เราต้องมีนี่เป็นเครื่องประกันเอาไว้ ถ้าไม่มีนี่เขาไม่ไว้ใจแล้วไม่มาด้วยเหตุนี้เองสมบัติเราที่เข้าสู่คลังหลวง ๆ นั้น เรียกว่าเป็นพื้นฐานไว้เลย ไม่จำเป็นไม่มาแต่ แต่เมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ แล้วเรามีไว้เพื่ออะไร ก็ต้องแยกแยะออกมาแก้ไขความจำเป็น พอเอาตัวรอดหรือเอาตัวรอดไปได้จากสมบัติเหล่านี้ เป็นอย่างนั้นนะ ไม่ใช่เอาเข้าไปแบบขอนแก่น เอาเข้าไปไว้เพื่อประกันตัวหนึ่ง และเวลาจำเป็นจริง ๆ ก็แยกออกเพื่อเอาตัวรอดอีกด้วยสมบัติเหล่านี้ ก็อย่างนั้นแหละ

นี่คอยฟังจะซื้อทองคำเมื่อใดแล้วจะให้ทางโน้นพิจารณา คือเราไม่เข้าใจเรื่องทองคำ พวกเงินสด ดอลลาร์อะไรที่จะซื้อขายกัน คอยฟังทางโน้น เมื่อทางโน้นพร้อมเห็นสมควรที่จะซื้อทองคำได้เมื่อไรแล้วก็ให้มาบอกเรา จะถอนให้ทันทีเลย ออกซื้อทันทีทันทีให้ทันทีกับเหตุการณ์ เวลานี้ก็กำลังรอ ๆ อยู่ที่นี่ เงินสด ๘๐๖ ล้านเป็นอย่างน้อย ถ้าเราคิดเป็นเงินไทยปัจจุบันนี้กับเอาไปซื้อทองคำในเงินจำนวน ๘๐๖ ล้านนี้จะได้ทองคำประมาณสักเท่าไร (๒,๐๒๔ กิโลเจ้าคะ)

จะอย่างไรก็ตามทองคำจำนวนนี้ใครจะมาบวกกับ ๔ พันกิโลไม่ได้เด็ดขาด เราบอกเด็ดขาดมาแล้วตั้งแต่เรายังไม่ไปซื้อทอง จำนวน ๘๐๖ ล้านนี้จะต่อยอดทองคำ ให้เป็นหัวเป็นยอดเจดีย์ขึ้นไป อวัยวะของเราทั้งประเทศ ๔ พันกิโลนี้มารวมเป็นร่างกายของเรา แล้วก็เอาทองคำจำนวนนี้(จากเงิน ๘๐๖ ล้าน) มาต่อยอด จำนวนนี้จะไม่มา

เกี่ยวข้อง ไม่มาเพิ่มเติม ๔ พันกิโลเป็นอันขาด ๔ พันกิโลให้พี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศหมาให้ได้ อันนี้จะรอดต่อยอด ๆ ตลอดไป

เราเข้มงวดกวดขันจริง ๆ ขอพี่น้องทั้งหลายทราบนะ สมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมานี้ ไม่ได้เข้มงวดกวดขันยิ่งกว่าหัวใจผู้รับสมบัติพี่น้องทั้งหลายไว้นะ เราเข้มงวดกวดขันมากที่สุดเท่าที่เดียว ความรับผิดชอบของพี่น้องทั้งหลายเข้ามาอยู่ในนี้หมด เราจึงรับผิดชอบเต็มเหนี่ยวของเรา ด้วยเหตุนี้เองใครจะมาแตะไม่ได้ เราช่วยขนาดนั้นนะเราช่วยชาติ มีอะไรติดเนื้อติดตัวหลวงตาพูดจริง ๆ ไม่มี ฟาดตั้งแต่หนึ่งสตาบ์ขึ้นไปว่า หลวงตานี้ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของหลวงตาไม่มี อำนาจเมตตารธรรมครอบไว้หมดเลย อำนาจเมตตารธรรมมาเป็นกรรมสิทธิ์หมด มีเท่าไรทุ่มออก ๆ ตลอดเวลาเราไม่ได้สนใจ

คิดดูซิวันตายก็เอาอีกสุดท้าย งานเผาศพหลวงตามีเงินจำนวนมากน้อยเท่าไรที่ใครจะมาเผาศพหลวงตานี้ ให้ตั้งคณะกรรมการอย่างเข้มงวดกวดขันให้แม่นยำว่าจ้างเถอะ เก็บกวาดเงินจำนวนนี้เข้าเป็นก้อนแล้วก็ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมด แล้วเราไปเลย นั้นวาระสุดท้ายเอาถึงขนาดนั้นนะช่วยชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเราถึงเด็ดขาดทุกอย่าง เด็ดขาดเพื่อชาติไทยของเรา เราทำเล่นไม่เป็น ถ้าลงออกสนามแล้วมาว่าจ้างเลย โบกมือเลยเทียว มา อย่าว่าแต่แซมเปียน ปูแซมเปียนก็มาหรือมาทั้งโคตรก็มา เราจะฟาดคนเดียวโดยไม่ต้องเกี่ยวกับโคตรของเราแหละ เราคนเดียวเสียก่อน เมื่อสู้ไม่ไหวแล้วถึงจะโบกมือข้างหลังให้มาช่วยหน่อย เอาโคตรของเรามา โน่นถ้าลงได้สู้มันถอยเมื่อไรวะ

นี่ก็พยายามไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ค่อยเป็นค่อยไป ทางบ้านเมืองของเขาก็ช่วยไปอีกทางหนึ่ง เราก็หนุนอีกทางหนึ่ง แล้วหนุนทางด้านจิตใจ เข้มทิศทางเดินไปจากธรรมเพื่อชาติบ้านเมืองอีก ออกจากเรานี้ไปอีก ๆ เราก็หนุนของเรา ขึ้นได้ชาติไทยของเราเราค่อนข้างแน่ใจมากโดยลำดับอยู่แล้ว แต่ก่อนก็หวังอยู่แล้ว เดียวนี้ความแน่ใจขึ้นเรื่อย ๆ แหละ เราพยายามเต็มความสามารถของเรา ให้ฟังเสียงธรรมเสียงศาสนานี้สำคัญมากนะ เพราะก่อนที่เราจะออกมาชี้แจงให้พี่น้องทั้งหลายทราบแต่ละอย่าง เราพิจารณาของเราเต็มกำลังแล้วค่อยออก ๆ ทุกอย่าง ไม่ใช่สู้มั่วสู้มั่วหัวออก เราออกอย่างนั้น ถ้าว่าเอาก็เอาเลย อันใดที่ยังไม่แน่เราก็ไม่ออก ถ้าลงแน่แล้วออกเลย ๆ

ให้ชาวเมืองนอกทั้งหลายเขาได้เห็นกำลังของชาวพุทธเราบ้างคราวนี้ ชาวพุทธเราเรื่องความรวมตัวนี่ก็คือธรรม รวมตัวความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละ สามกษัตริย์นี้สำคัญมาก อยู่ในวงของศาสนาครบหมด ถ้าอันนี้บกพร่องส่วนใดส่วนหนึ่งแล้ว เรียกว่าอวัยวะเรามีเจ็บไข้ได้ป่วยหรือมีเจ็บหัวตัวร้อน อวัยวะนี้ไม่สมบูรณ์ ถ้าสามกษัตริย์นี้อยู่ด้วยกันแล้วไปได้เลย ความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละ ๓ อย่างนี้

สำคัญมากทีเดียว ทั้งสามนี้อยู่ในวงศาสนาครอบทั้งหมดนะ เพราะฉะนั้นถึงจะให้เชื่อ  
ธรรม ให้รักกัน ชาตินี้ของไทยของเราที่เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม มารวมเป็นกลุ่มเป็นก้อนนี้  
เกิดมาด้วยกรรมแล้วทำไมถึงมารวมกันได้พิจารณาซิ มันก็เป็นอย่างนั้นแหละด้วย  
อำนาจของกรรม

กรรมนี้ลึกลับมากนะไม่มีใครมองเห็น ดีไม่ดีไม่มอง แต่สำหรับธรรมนี้จำหมด  
เลยเห็นหมด สัตว์ตัวไหน ๆ รายใด ๆ มาจากกำเนิดใด ๆ มาเกิดเป็นอย่างนี้ สายทาง  
มันมาตลอด ๆ เช่นอย่างวันนี้ก็มาจากเมื่อวานนี้ แล้วก็ไปวันพรุ่งนี้อีก สายทางมันก็  
ผ่านมาผ่านไป สายทางแห่งความเกิดตายของเราสูง ๆ ต่ำ ๆ ก็ผ่านไปด้วยอำนาจแห่ง  
กรรมเป็นผู้บังคับ ๆ อย่างนี้ นี่คือความจริง เช่นเดียวกับอดีต ปัจจุบัน อนาคต เป็น  
สายทางผ่านกันไปอย่างนี้ อดีตก็ผ่านมาแล้วมาถึงปัจจุบัน แล้วจากปัจจุบันก็ไปอนาคต

อันนี้การผ่านมาของภพของชาติสัตว์โลกทั้งดีทั้งชั่วสับสนปนเปกันมา ก็มีสาย  
ทางมาอย่างนี้ แล้วมีสายทางไป ไม่ใช่อยู่ ๆ ไป ๆ เลื่อน ๆ ลอย ๆ นะ ตั้งแต่ลำลิ้น  
พัดปลิวขึ้นบนอากาศ มันก็มีอากาศหนุนมันให้ขึ้น มันไม่ใช่ขึ้นเฉย ๆ มันมีเครื่องหนุน  
ของมัน อากาศที่หนุนลำลิ้นเราเห็นไหม ไม่เห็น แต่เราเห็นลำลิ้นที่มันลอยตัวขึ้น ๆ แล้ว  
อะไรหนุนมัน สิ่งที่หนุนมันก็มี เช่น อากาศหนุนให้ขึ้นมันก็ขึ้น นี่ละสายกรรมเหมือน  
อากาศ ลึกลับอย่างนั้นละ หนุนไปหนุนขึ้น ๆ เราเห็นแต่ลำลิ้น นี่เราเห็นแต่เราเกิด เท่า  
กับลำลิ้น สิ่งที่หนุนเราทำให้เกิดเราไม่รู้ ธรรมนี้จำหมดเลย เห็นหมด ท่านจึงจะเชื่อกรรม

มันมาเชื่อประจักษ์ที่ใจนะ เวลารวมแล้วมารวมที่ใจ ใจเป็นผู้ประมวลมหาเหตุ  
ลงนี้หมดเลย เวลาได้อยู่กับตัวเองซึ่งยังไม่มีกรรมรอบคอบ ไม่มีกรรมเป็นเครื่อง  
กระจายออกแล้วก็ไม่รู้ พอกรรมแทรกเข้าไปกระจายนี้ มันจะกระจายออก ๆ มายังไง  
ๆ มันก็จะรู้ตามสายทางของมัน นี่เรียกว่ากรรมส่องทางความจริง ความจริงมายังไง  
กรรมส่องทางตามความจริง แล้วออกมาตามความจริงจะเป็นอื่นไปไม่ได้ แน่ ละ ลงจุดนี้  
นะ

เช่นอย่างที่ว่าคนไหนไปฉกไปลักไปปล้นไปจี้ไปสะดมเขามา ได้มากน้อยนี้มา  
ลอยนวลสบาย ๆ เขาจับตัวไม่ได้ แสดงตัวเป็นผู้บริสุทธิ์ นี่แลคือตัวรับเหมาแห่งกอง  
ทุกข์ทั้งหลาย อย่างนั้นนะสายกรรมจับปั๊บเลย ไม่มีคำว่าศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลต้น  
ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาที่จะมาตัดสินให้ผิดเพี้ยนไปจากหลักความจริง คือสายของกรรม  
นี้แล้วเป็นไปไม่ได้เลย สายของกรรมนี้ตัดสินผิงเดียวขาดสะบั้นไปเลย ไม่มีศาลต้น  
ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ไม่มีทนายความไม่มีผู้พิพากษาศาลฎีกาอะไรแหละ ธรรมชาตินี้  
ตัดสินขาดมาพร้อม ๆ ตั้งแต่ขณะที่ทำ ไม่ว่าทำในที่แจ้งที่ลับ ธรรมชาตินี้จะตัดสินขาด  
พร้อมไปเลย ๆ

แล้วใครจะมาอวดดีอวดเด่นประกาศตนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ทั้ง ๆ ที่สร้างความสกปรกให้แก่ตนเองและส่วนรวมตลอดชาติบ้านเมือง ถึงขนาดที่จะลุ่มจมน หรือลุ่มจมนไปอย่างนี้ แล้วภูมิใจอยู่ก็ตามนะ ผู้นี้แหละคือผู้รับเคราะห์ทั้งหมดของกรรมที่ทำไว้ต่อตนเองและส่วนรวมตลอดชาติบ้านเมือง จะไปแบกคนเดียวทั้งหมด ไม่มีใครแบกช่วยได้เลย นี่หลักของกรรม เพราะฉะนั้นใครอย่าอวดเก่งนะ

ศาสตราจารย์เอกมาตริ์สรู้แต่ละพระองค์นี้ สละเป็นสละตายมากี่ครั้งก็หนฟังซิ ๑๖ อสงไขย ๘ อสงไขย ๔ อสงไขย นี่สละตายมานะกว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าสมบุรณ์แบบตามที่ปรารถนาไว้ เป็นพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์จึงสมบุรณ์แบบทุกองค์ สมบุรณ์แบบก็สมบุรณ์เรื่องเหล่านี้แหละ เรื่องบุญเรื่องกรรมกระจายรู้แจ้งไปหมดเลย เห็นหมด ไอ้พวกกิเลสมันมีแต่หลับตาชน ๆ ไม่ได้ลืมตา ผู้ลืมตาท่านไม่ชน ผู้หลับตาละมันชน

ให้พากันเชื่อกรรมเชื่อพระพุทธเจ้านะ นี่พูดจริงๆ เรายอมรับร้อยเปอร์เซ็นต์เลยนะ แต่ก่อนก็ธรรมดาๆ บิ๊กบีนไปธรรมดาปฏิบัติไปธรรมดา เวลาสั่งสมอรรถธรรมเข้า ความมืดบอดเหล่านี้ก็เหมือนกับว่าถูกแสงสว่างกระจายเข้าไป ความมืดมันก็สว่างออกๆ อันนี้ธรรมกระจายเข้าไปค่อยสว่างออกๆ สว่างออกภายในใจมันก็กระจายออกๆ สว่างมากเท่าไรมันยิ่งออกไป นั่นเป็นอย่างนั้นนะ ธรรมส่องเข้าไปตรงไหนแน่นหนา มันคงเข้าไป กระจายออกไป พอเต็มที่กระจายเต็มที่ รู้หมดเลยภายในใจ วิสัยของใจไม่มีอะไรจะไปแข่งได้เลย คือความรู้ของใจไม่มีอะไรแข่งได้ รู้ครอบไปหมดเลย พากันจำเอา

เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าฝืนพระพุทธเจ้า เชื่อตามกิเลส เวลานี้ลูกสงสารจมนกันมอมแมมๆ ทั่วโลกดินแดนเพราะอะไร ไม่ใช่เพราะกิเลสจะเพราะอะไร ธรรมท่านไม่ทำให้ลุ่มจมนี่นะ ไม่มี มีแต่กิเลสทั้งนั้นทำให้โลกลุ่มจมน ถึงอย่างนั้นก็ยังไม่มีความเข็ดหลาบอ้อมพอกับมัน พอจะแก้ไขหรือถ้อมมันเป็นคู่ต่อสู้และต้านทานกัน ไม่ค่อยมีนะ มีแต่เคลิ้มหลับไปตามมัน เอาเท่านั้นพอ

เราเก็บไปเรื่อยๆ อย่างนี้แหละ เก็บไปเรื่อยๆ อันนี้ก็ขึ้นกับหัวหน้า หัวหน้าไปทางไหนมันก็ขึ้นทางนั้นๆ คือเขาก็จะรอมอบให้หัวหน้าที่ลงของสมบัติเป็นที่ลงใจลงตรงนั้น หัวหน้าไปไหนก็ลงตรงนั้นๆ นี่มาอุดรก็ขึ้น ถึงไม่มากก็ขึ้น มาอยู่อุดรก็ขึ้นทางอุดรเรื่อยๆ อย่างนี้ ไปกรุงเทพฯ ก็ขึ้นทางกรุงเทพฯ ไปที่ไหนขึ้นทางนั้นๆ ขึ้นเพื่อชาติไทยของเรา

เรื่องแมวเราเลยลืมพูด นี่ปรึกษากันแล้วจะเอาสังกะสี คือสังกะสีจัดเป็นแผ่นๆ กะว่าแผ่นพอดีกับกำแพงที่ต้นเสาๆ จะเอาสังกะสีไปติดติดตรงนั้น เวลามันโดดขึ้นก็ไป

โดนสังกะสีมันก็ขึ้นไม่ได้ เราจะเอาชั่วระยะจากมันโดดขึ้นไปที่จะขึ้นนั้น เราเอาสังกะสีติดไว้ข้างบน มันเกาะไม่ติดมันก็ตก อย่างนี้ทุกต้นเสาเลย ไม่ขึ้นไม่ได้

โอ้ มันฉลาดมากแมวตัวนี้นะ คือตอนกลางคืนมันปีนเข้ามากินกระต่าย จนจะไม่มีเหลือลูกกระต่ายนะ พอกินแล้วมันก็ออกไปเลยไม่อยู่นะ เราไล่ที่ไหนจึงไม่เจอ คราวนี้จึงเอาแบบนี้ คือเอาสังกะสีมาติดกับผนังข้างนอก เพราะมันขึ้นตามต้นเสา ขึ้นปี๊บๆ ขึ้นเลย เราตีสังกะสีไว้แล้ว พอขึ้นมานี้ก็มาติดสังกะสีมันก็ลง อย่างนี้ทุกต้นไปเลย ไม่ขึ้นไม่ได้ กระต่ายจะไม่มีเหลือ นี่ยังมีกระต่าย ๒-๓ ตัวมันอยู่บริเวณภูภูมิเรา ใสนี้ก็เขื่องมาก เขื่องมากกับโง่มากเท่ากัน โส้ มันไม่กลัวอะไรเลยอยู่กับเรานะ

เมื่อเช้าก็ไปเล่นอยู่นั้น ๒ ตัวอยู่หัวจกรมเรานะ มันมาอยู่นั้นทุกวัน ออกจากนั้นมันก็เข้าไปทางในครัว ตัวหนึ่งสีหมอกๆ ตัวหนึ่งขาว เขาเป็นคู่กันไป มาเรื่อย เมื่อเข้านี้ก็อยู่นั้น เขื่องมาก แล้วมีกระจงอยู่ใกล้ๆ นี้ก็มาเพนพ่านเหมือนกัน เหล่านี้แมวไม่ได้กลัวนะ ถ้าไม่ได้กินตัวเล็กมันกินตัวใหญ่ได้ทั้งนั้นละ จึงต้องได้ทำให้ปลอดภัยหมดเลยสัตว์ในวัดนี้ ไม่ให้แมวเข้ามาแตะได้ ไม่ขึ้นไม่ได้ หมดจริง ๆ โถ น่าสงสารสัตว์

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

**[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.geocities.com/bantadd](http://www.geocities.com/bantadd)**